# REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2017/1578 AL COMISIEI

## din 18 septembrie 2017

## de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1194/2013 de impunere a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii impuse asupra importurilor de biomotorină originară din Argentina și Indonezia

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) 2015/476 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2015 privind măsurile pe care Uniunea le poate lua ca urmare a unui raport adoptat de Organul de soluționare a litigiilor al OMC privind măsurile antidumping sau antisubvenții ([1]) („Regulamentul de abilitare a OMC"), în special articolele 1 și 2,

întrucât:

### 1. MĂSURI ÎN VIGOARE

(1) Consiliul a impus, prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1194/2013 din 19 noiembrie 2013, o taxă antidumping definitivă asupra importurilor de biomotorină originară din Argentina și Indonezia („regulamentul definitiv") ([2]).

### 2. RAPOARTE ADOPTATE DE CĂTRE ORGANUL DE SOLUȚIONARE A LITIGIILOR AL OMC

(2) La 26 octombrie 2016, Organul de soluționare a litigiilor („OSL") al Organizației Mondiale a Comerțului („OMC") a adoptat Raportul Organului de apel ([3]) și Raportul grupului special ([4]), astfel cum a fost modificat de Raportul Organului de apel („rapoartele"), în litigiul Uniunea Europeană – Măsurile antidumping instituite asupra biomotorinei din Argentina (WT/DS473/15). OSL a afirmat că Raportul grupului special ar trebui coroborat cu Raportul Organului de apel. În Raportul Organului de apel s-a constatat, printre altele, că Uniunea Europeană a acționat într-un mod incompatibil cu:

— articolul 2.2.1.1 din Acordul antidumping al OMC (denumit în continuare „AAD") prin faptul că a omis să calculeze costul de producție al produsului care face obiectul anchetei pe baza registrelor ținute de către producători;

— articolul 2.2 din AAD și articolul VI:1 litera (b) punctul (ii) din GATT 1994, prin neutilizarea costului de producție din Argentina pentru construirea valorii normale a biomotorinei; precum și

— articolul 9.3 din AAD și articolul VI:2 din GATT 1994 prin instituirea unor taxe antidumping în plus față de marja de dumping care ar fi trebuit să fie stabilită în temeiul articolului 2 din AAD și al articolului VI:1 din GATT 1994, după caz.

(3) În plus, în grupul special a constatat, printre altele, că Uniunea Europeană a acționat într-un mod incompatibil cu:

— articolele 3.1 și 3.4 din AAD în examinarea impactului importurilor care fac obiectul unui dumping asupra ramurii de producție națională, în măsura în care examinarea s-a raportat la capacitatea de producție și la gradul de utilizare a capacității.

(4) Organul de apel a recomandat ca OSL să solicite Uniunii Europene să își adapteze măsurile pentru a asigura conformitatea acestora cu AAD și GATT 1994.

([1]) JO L 83, 27.3.2015, p. 6.
([2]) Regulament de punere în aplicare (UE) nr. 1194/2013 al Consiliului din 19 noiembrie 2013 de impunere a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii impuse asupra importurilor de biomotorină originară din Argentina și Indonezia (JO L 315, 26.11.2013, p. 2).
([3]) WT/DS473/AB/R și WT/DS473/AB/R/Add.1.
([4]) WT/DS473/R și WT/DS473/R/Add.1.

## 3. PROCEDURA

(5) La 20 decembrie 2016, în temeiul articolului 1 alineatul (3) din Regulamentul de abilitare a OMC, Comisia Europeană („Comisia") a deschis o reexaminare („reexaminarea") prin publicarea unui aviz ([1]) în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* („avizul de deschidere"). Comisia a informat părțile interesate din ancheta care a condus la adoptarea Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1194/2013 („ancheta inițială") cu privire la reexaminare și la modul în care Comisia intenționa să țină seama de constatările rapoartelor.

(6) Părțile interesate au avut posibilitatea de a prezenta observații cu privire la deschiderea anchetei de reexaminare și de a solicita o audiere de către Comisie și/sau consilierul-auditor pentru proceduri comerciale.

(7) Comisia a trimis un chestionar cu privire la datele referitoare la producție și la capacitatea de producție ale industriei Uniunii către Comitetul european pentru biomotorină („CEB") și ulterior a efectuat o vizită de verificare la sediul acestuia.

## 4. PRODUSUL ÎN CAUZĂ

(8) Produsul în cauză este reprezentat de esteri monoalchilici de acid gras și/sau motorină parafinică obținute prin sinteză și/sau hidro-tratament, de origine non-fosilă, sub formă pură sau în amestec, originar din Argentina și Indonezia, încadrat în prezent la codurile NC ex 1516 20 98, ex 1518 00 91, ex 1518 00 95, ex 1518 00 99, ex 2710 19 43, ex 2710 19 46, ex 2710 19 47, 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 99 92, 3826 00 10 și ex 3826 00 90 (denumit în continuare „produsul în cauză", cunoscut sub denumirea de „biomotorină").

(9) Rapoartele nu afectează constatările menționate în considerentele 16-27 din regulamentul definitiv cu privire la produsul în cauză și produsul similar.

## 5. CONSTATĂRILE REEXAMINATE REFERITOARE LA DUMPING PE BAZA RAPOARTELOR

(10) Astfel cum se precizează în avizul de deschidere, Comisia a reevaluat constatările definitive din cadrul anchetei inițiale, luând în considerare recomandările și hotărârile OSL. Reevaluarea s-a bazat pe informațiile colectate în cadrul anchetei inițiale și pe informațiile primite de părțile interesate ulterior publicării avizului de deschidere.

(11) Ancheta inițială privind dumpingul și prejudiciul a vizat perioada cuprinsă între 1 iulie 2011 și 30 iunie 2012 (denumită în continuare „perioada de anchetă" sau „PA"). În ceea ce privește parametrii relevanți pentru evaluarea prejudiciului, s-au analizat datele din perioada începând cu 1 ianuarie 2009 până la sfârșitul perioadei de anchetă (interval denumit în continuare „perioada examinată").

(12) Prezentul regulament urmărește să corecteze aspectele care nu sunt conforme cu OMC din regulamentul definitiv și să-l ajusteze astfel încât să se asigure conformitatea acestuia cu rapoartele.

### 5.1. Includerea Indoneziei

(13) În avizul de deschidere, Comisia s-a referit la măsurile antidumping instituite asupra importurilor de biomotorină din Indonezia impuse prin același regulament definitiv. Aceste măsuri fac, în prezent, obiectul unui litigiu pendinte în cadrul OMC introdus de Indonezia împotriva Uniunii ([2]) („Măsurile instituite de Uniunea Europeană privind Indonezia"). În cadrul litigiului respectiv, Indonezia a invocat argumente similare celor abordate în rapoarte. Întrucât interpretarea juridică a Organului de apel conținută în rapoarte pare să fie relevantă și pentru ancheta cu privire la Indonezia, Comisia a considerat că este oportun ca măsurile antidumping instituite asupra importurilor de biomotorină din Indonezia să fie analizate, de asemenea, în contextul unei reexaminări paralele, desfășurate în temeiul articolului 2 alineatul (1) din Regulamentul de abilitare a OMC, în special în măsura în care s-a dovedit că regulamentul definitiv este incompatibil cu articolul 2.2.1.1 din AAD.

(14) În considerentele 12-20 din documentul de informare generală, Comisia a prezentat analiza sa preliminară privind aplicarea interpretării articolului 2.2.1.1 din AAD a Organului de apel pentru ancheta indoneziană.

([1]) JO C 476, 20.12.2016, p. 3. Aviz de deschidere privind măsurile antidumping în vigoare privind importurile de biomotorină originară din Argentina și Indonezia, în urma recomandărilor și hotărârilor adoptate de Organul de soluționare a litigiilor al Organizației Mondiale a Comerțului în litigiul „Uniunea Europeană – măsurile antidumping instituite asupra biomotorinei" (DS473).

([2]) *Uniunea Europeană – Măsuri antidumping instituite asupra biomotorinei din Indonezia*, DS480.

(15) În urma comunicării constatărilor, părțile interesate au prezentat observații care pun sub semnul întrebării analiza Comisiei, contestând, printre altele, aplicabilitatea interpretării Organului de apel, precum și competența Comisiei de a acționa din oficiu pe baza acestei interpretări în temeiul Regulamentului de abilitare a OMC.

(16) Întrucât această analiză necesită mai mult timp, Comisia a decis să nu încheie reexaminarea cu privire la Indonezia în acest moment, ci să continue analiza sa în lumina observațiilor primite. Reexaminarea deschisă în temeiul articolului 2 alineatul (1) din Regulamentul de abilitare a OMC este, prin urmare, încă în curs de desfășurare și rămâne deschisă în ceea ce privește Indonezia. Toate părțile interesate au fost informate cu privire la aceasta prin intermediul documentului de informare revizuit din 31 iulie 2017 și au avut posibilitatea de a prezenta observații.

(17) Guvernul indonezian a susținut că Comisia a încălcat principiile generale prevăzute în dreptul UE, dezvăluind inițial intenția sa de a modifica regulamentul definitiv în ceea ce privește Indonezia și, ulterior, prin retragerea acestei intenții în scopul de a continua ancheta în ceea ce privește Indonezia.

(18) În primul rând, guvernul indonezian a considerat că acest lucru se traduce prin aplicarea unui tratament inegal și discriminatoriu față de producătorii indonezieni în raport cu producătorii-exportatori din Argentina, ținând seama de faptul că Comisia ar fi recunoscut, astfel cum s-a precizat în avizul de deschidere, că importurile de biomotorină din Indonezia se află într-o situație similară cu cea a importurilor din Argentina. Prin întârzierea reexaminării cu privire la Indonezia, producătorii-exportatori indonezieni sunt în mod evident dezavantajați în comparație cu exportatorii argentinieni.

(19) În al doilea rând, având în vedere faptul că Comisia a deschis reexaminarea referitoare atât la importurile de biomotorină din Argentina, cât și la cele din Indonezia, exportatorii indonezieni ar putea să se aștepte, în mod rezonabil și legitim la încheierea reexaminării privind Indonezia în același timp cu cea a reexaminării privind Argentina. Această încredere a fost amplificată de primul document de informare în care Comisia a propus, de asemenea, să modifice regulamentul definitiv pentru Indonezia. În consecință, prin schimbarea poziției sale prin intermediul unui document de informare revizuit, Comisia ar fi încălcat principiul încrederii legitime.

(20) În al treilea rând, guvernul indonezian a susținut că Comisia ar fi încălcat principiul bunei-credințe, excluzând importurile indoneziene din reexaminare într-un stadiu tardiv al procedurii, în ciuda includerii acestora pe tot parcursul anchetei.

(21) De la bun început, Comisia a reamintit că Organul de soluționare a litigiilor al OMC a făcut deja o constatare definitivă privind măsurile adoptate de UE împotriva importurilor de biomotorină din Argentina, deși litigiul separat privind măsurile antidumping instituite asupra biomotorinei din Indonezia se află încă pe rolul OMC. Acestea din urmă sunt considerate, prin urmare,o măsură necontestată în sensul articolului 2 alineatul (1) din Regulamentul de abilitare a OMC. Acest lucru este influențat, printre altele, de utilizarea termenului „raport” de la articolul 1 alineatul (1) din Regulamentul de abilitare a OMC pentru a descrie o măsură contestată de care Organul de soluționare a litigiilor al OMC s-a preocupat și asupra căreia s-a pronunțat.

(22) Comisia a mai reamintit, de asemenea, faptul că, în temeiul dreptului Uniunii Europene, conceptele de „tratament egal” și „nediscriminare” interzic tratarea diferită a unor situații similare, sau a unor situații diferite în același mod, fără un motiv obiectiv pentru a acționa în acest fel ([1]). În scopul punerii în aplicare a rapoartelor OMC, producătorii-exportatori din Indonezia și Argentina nu sunt în aceeași situație din punct de vedere obiectiv: acțiunea de punere în aplicare în ceea ce privește ancheta privind dumpingul prejudiciabil al produsului în cauză din Argentina a avut loc în temeiul articolului 1 alineatul (1) din Regulamentul de abilitare a OMC și se încheie prin prezentul regulament, în timp ce acțiunea de punere în aplicare în ceea ce privește ancheta privind aceleași practici din Indonezia a avut loc în temeiul articolului 2 alineatul (1) din Regulamentul de abilitare a OMC și rămâne deschisă. O situație de discriminare poate apărea numai în cazul în care există un tratament juridic diferit pentru operatori în aceeași situație.

(23) Totuși, întrucât reexaminarea privind punerea în aplicare a constatărilor Organului de soluționare a litigiilor al OMC în ceea ce privește Argentina și Indonezia a fost inițiată pe temeiuri juridice diferite, încheierea reexaminării în ancheta privind dumpingul prejudiciabil din Argentina înainte de reexaminarea din ancheta privind dumpingul prejudiciabil din Indonezia nu duce la un tratament diferențiat al unei situații comparabile. Aceasta deoarece operatorii se află ei înșiși în situații diferite.

([1]) *A se vedea*, de exemplu, Concluziile avocatului general Jacobs prezentate la 29 aprilie 2004 în cauza C-422/02 P Europa *Chemi-Con (Deutschland)/Consiliul*, ECLI:EU:C:2004:277, la punctul 36.

(24) În mod contrar argumentelor susținute de guvernul din Indonezia, nu există, prin urmare, nicio încălcare a principiului „egalității de tratament", sau a „nediscriminării" în sensul dreptului Uniunii Europene. În orice caz, prin utilizarea unor formulări permisive („poate" și „dacă consideră necesar acest lucru"), la articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul de abilitare a OMC, legiuitorul Uniunii a investit Comisia cu o putere semnificativă de apreciere de a pune sau nu în aplicare o recomandare din partea OMC cu privire la o măsură necontestată.

(25) Astfel cum s-a menționat mai sus în considerentul 16, Comisia, după ce a analizat observațiile primite după comunicarea constatărilor, a considerat oportun să nu încheie ancheta de reexaminare în privința Indoneziei în acest moment, ci, în schimb, să continue analiza sa asupra aplicabilității constatărilor respective în ceea ce privește Indonezia în lumina observațiilor primite.

(26) În plus, Comisia nu poate accepta argumentul că un document de informare oferă încredere legitimă în ceea ce privește încheierea definitivă a unei anchete. Dimpotrivă, scopul comunicării constatărilor este de a informa părțile interesate cu privire la constatările preliminare ale Comisiei și de a le acorda posibilitatea să își exercite în mod efectiv dreptul la apărare. Scopul esențial al comunicării constatărilor este tocmai luarea în considerare de către Comisie a argumentelor și probelor prezentate de părțile interesate.

(27) Din acest motiv, scrisoarea de însoțire către toate părțile interesate,a indicat în mod expres că „această comunicare a constatărilor nu aduce atingere niciunei decizii ulterioare care poate fi luată de Comisie dar, în cazul în care această decizie se bazează pe fapte și considerații diferite, acestea vor fi comunicate societății dumneavoastră cât mai curând posibil". În acest caz particular, exercitarea respectivă a determinat Comisia să adopte poziția că are nevoie de mai mult timp pentru analizarea aplicabilității constatărilor Organului de soluționare a litigiilor al OMC în ceea ce privește Indonezia. Această decizie este de natură pregătitoare și nu aduce atingere concluziei finale a Comisiei. Aceeași decizie este, de asemenea, o exercitare a puterii largi de apreciere de care dispune Comisia cu ocazia efectuării de reexaminări inițiate în temeiul Regulamentului de abilitare a OMC, care intră în sfera de competență a politicii comerciale comune.

(28) În acest context, o parte interesată nu poate invoca protecția încrederii legitime înainte de închiderea de către Comisie a procedurii de reexaminare în discuție în cazul în care Comisia alege să acționeze în limitele competențelor care îi sunt conferite de către legiuitorul Uniunii ([1]). Și acest argument trebuie, așadar, respins.

(29) În cele din urmă, nu se poate deduce o rea-credință din faptul că schimbarea a avut loc după comunicarea inițială a poziției preliminare a Comisiei, iar Guvernul din Indonezia nu a prezentat nici dovezi în acest sens. Comisia a efectuat în mod corect toate etapele anchetei de reexaminare, cu respectarea deplină a garanțiilor procedurale și a drepturilor tuturor părților interesate.

(30) Prin urmare, Comisia a respins afirmațiile conform cărora ar fi încălcat principiile fundamentale ale dreptului UE prin exercitarea puterii sale de apreciere, de a nu modifica, în această etapă a examinării, măsurile antidumping în ceea ce privește Indonezia, cu respectarea deplină a garanțiilor procedurale și a drepturilor tuturor părților interesate.

(31) După comunicarea constatărilor revizuite, un producător-exportator din Indonezia (denumit în continuare „Wilmar") a contestat opinia Comisiei conform căreia este nevoie de mai mult timp pentru a încheia reexaminarea acestuia în ceea ce privește Indonezia, având în vedere concluziile clare ale rapoartelor OMC. Acesta a susținut, de asemenea, că măsurile împotriva Indoneziei ar trebui să fie modificate. În opinia sa, Comisia are competența, în conformitate cu Regulamentul de abilitare a OMC, de a modifica o măsură necontestată, iar autoritatea sa de a acționa *ex officio* nu ar putea, prin urmare, să fie pusă sub semnul întrebării. În cele din urmă, Wilmar a susținut că, dacă constatările Comisiei în ceea ce privește Indonezia ar trebui să fie amânate, atunci și constatările privind Argentina ar trebui să fie amânate în egală măsură. Din perspectiva sa, există aspecte juridice nesoluționate în procedura OMC privind Indonezia care ar putea, de asemenea, să devină relevante și aplicabile măsurilor privind importurile de biomotorină din Argentina, în special în ceea ce privește marja de profit.

(32) Comisia a fost de acord cu Wilmar că îi revine, în principiu, competența de a face constatări în ceea ce privește o măsură necontestată, în temeiul articolului 2 alineatul (1) din Regulamentul de abilitare a OMC. Cu toate acestea, astfel cum se explică în considerentul 16 de mai sus, Comisia, în urma examinării observațiilor primite, nu a considerat că este oportun, în acest stadiu, să încheie ancheta de reexaminare în privința Indoneziei prin exercitarea legitimă a puterii sale de apreciere în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul de abilitare a OMC.

([1]) *A se vedea* Hotărârea din 7 mai 1991 în Cauza C-69/89 *Nakajima All Precision/Consiliul*, ECLI:EU:C:1991:186, punctul 120. *A se vedea*, mai recent, Concluziile avocatului general Campos Sánchez-Bordona din 20 iulie 2017 în Cauza C-256/16 *Deichmann*, ECLI:EU:C:2017:580, punctul 49.

(33) În ceea ce privește afirmația producătorului Wilmar, potrivit căruia și constatările privind Argentina ar trebui amânate, Comisia a reamintit că rapoartele OMC au confirmat metodologia utilizată în regulamentul definitiv pentru a stabili o marjă de profit. Problema în discuție în cauza pendinte legată de Indonezia nu a fost invocată în privința Argentinei. În orice caz, Uniunea și Argentina au convenit o perioadă de timp rezonabilă pentru a pune în aplicare concluziile rapoartelor, care ar trebui să fie respectată.

### 5.2. **Stabilirea valorii normale și calcularea marjelor de dumping**

(34) Prezenta secțiune prezintă constatările reevaluate ale anchetei inițiale cu privire la recomandările și hotărârile incluse în rapoartele care au stabilit că Uniunea a acționat într-un mod incompatibil cu:

— articolul 2.2.1.1, prin faptul că a omis să calculeze costul de producție al produsului care face obiectul anchetei pe baza registrelor ținute de către producători; și

— articolul 2.2 din AAD și articolul VI:1 litera (b) punctul (ii) din GATT 1994, prin neutilizarea costului de producție din Argentina pentru construirea valorii normale a biomotorinei;

— articolul 9.3 din AAD și articolul VI:2 din GATT 1994 prin instituirea unor taxe antidumping în plus față de marja de dumping care ar fi trebuit să fie stabilită în temeiul articolului 2 din AAD și al articolului VI:1 din GATT 1994, după caz.

(35) Astfel cum se menționează în considerentul 28 din regulamentul definitiv, Comisia a stabilit că valoarea normală trebuia să fie construită, întrucât vânzările pe piața internă nu au fost considerate ca fiind realizate în cadrul operațiunilor comerciale normale. Această constatare nu a fost contestată și rămâne valabilă.

(36) În considerentele 29-34 din regulamentul definitiv, Comisia a stabilit că diferența dintre taxele de export impuse de Argentina asupra principalelor materii prime (ulei de soia și boabe de soia în Argentina) și cele impuse asupra produsului finit (biomotorină) au condus la deprecierea prețurilor în Argentina și, prin urmare, acest lucru ar trebui luat în considerare la construirea valorii normale.

(37) În consecință, atunci când a construit valoarea normală, Comisia a înlocuit costurile principalelor materii prime raportate în registrele producătorilor-exportatori cu prețurile de referință publicate de autoritățile relevante ale țărilor în cauză.

(38) De asemenea, Comisia și-a bazat concluziile din cadrul anchetei inițiale pe interpretarea potrivit căreia articolul 2.2.1.1 din AAD permite autorității responsabile cu ancheta să refuze să utilizeze registrele producătorilor-exportatori în cazul în care constată că acestea fie (i) sunt neconforme cu principiile contabile general acceptate (GAAP), fie (ii) nu reflectă în mod rezonabil costurile aferente producției și vânzării produsului în cauză (considerentul 42 din regulamentul definitiv).

(39) Atât grupul special, cât și Organul de apel au împărtășit opinia conform căreia concluzia Comisiei referitoare la faptul că prețurile pentru boabe de soia de pe piața națională din Argentina erau mai mici decât prețurile internaționale datorită regimului taxelor de export din Argentina nu constituia, în sine, o bază suficientă pentru a concluziona că registrele producătorilor nu reflectau în mod rezonabil costurile boabelor de soia aferente producției și vânzării de biomotorină sau pentru a nu ține cont de costurile relevante din registrele respective la momentul construirii valorii normale a biomotorinei.

(40) În urma rapoartelor, Comisia a recalculat valoarea normală pentru producătorii-exportatori din Argentina. Metodologia utilizată pentru recalculare a fost identică celei explicate în considerentele 40-49 pentru Argentina din Regulamentul (UE) nr. 490/2013 al Comisiei [1] („regulamentul provizoriu”).

(41) Din motivele explicate în considerentul 45 din regulamentul provizoriu, vânzările pe piața internă nu au fost considerate ca fiind realizate în cadrul operațiunilor comerciale normale, iar valoarea normală a produsului similar a trebuit să fie construită în conformitate cu articolul 2 alineatele (3) și (6) din regulamentul de bază. Aceasta s-a realizat prin adăugarea la costurile de producție ajustate, în cursul perioadei de anchetă, a costurilor de vânzare, a cheltuielilor administrative și a altor costuri generale (costuri „VAG”) plus o marjă de profit rezonabilă.

[1] Regulamentul (UE) nr. 490/2013 al Comisiei din 27 mai 2013 de instituire a unei taxe antidumping provizorii la importurile de biomotorină originară din Argentina și Indonezia (JO L 141, 28.5.2013, p. 6).

(42) Astfel cum s-a explicat în considerentul 46 din regulamentul provizoriu, Comisia a considerat că valoarea profitului nu poate fi calculată pe baza datelor reale ale întreprinderilor din Argentina incluse în eșantion. Prin urmare, valoarea profitului utilizată la calcularea valorii normale a fost stabilită în conformitate cu articolul 2 alineatul (6) litera (c) din regulamentul de bază pe baza valorii rezonabile a profitului care ar putea fi atins de acest tip de sector industrial tânăr și inovator cu utilizare intensivă a capitalului, în condiții normale de concurență, pe o piață liberă și deschisă, și anume 15 % din cifra de afaceri.

(43) În cadrul mai multor observații prezentate în cursul reexaminării, CEB a susținut că rapoartele nu împiedică Comisia să opereze o ajustare a costurilor materiilor prime la momentul construirii valorii normale, cu condiția să existe o justificare adecvată în acest sens. Acesta a susținut că, având în vedere impactul puternic asupra pieței Uniunii al regimului taxelor de export diferențiate (DET – Differential Export Tax) și diferitele posibilități legale analizate în rapoartele respective ca temei pentru o astfel de ajustare, măsurile împotriva Argentinei ar trebui menținute la nivelul lor actual, chiar dacă pe baza unui raționament diferit.

(44) CEB s-a referit, în special, la afirmația din raportul Organului de apel conform căreia „concluzia autorităților UE referitoare la faptul că prețurile boabelor de soia de pe piața națională din Argentina erau mai mici decât prețurile internaționale din cauza regimului taxelor de export din Argentina nu constituia, în sine, o bază suficientă pentru a concluziona că registrele producătorilor nu reflectau în mod rezonabil costurile boabelor de soia" (punctul 6.55 din raportul Organului de apel) și a susținut că rapoartele OMC au reținut posibilitatea de a nu ține cont de costurile materiilor prime și de a ajusta costurile respective în cazul în care se constată că acestea nu sunt fiabile.

(45) Potrivit CEB, regimul DET denaturează piața pentru materii prime în măsura în care condițiile normale de cerere și ofertă nu mai reprezintă factori determinanți pentru o tranzacție și cauzează efectiv un transfer de valoare de la producătorii de materii prime la producătorii de biomotorină care este lipsit de justificări legate de piață. În opinia CEB, acest lucru este similar situațiilor de tranzacții care prezintă o legătură de dependență și/sau „altor practici" care ar putea afecta fiabilitatea costurilor înscrise în registrele unui producător-exportator și care constituie motive justificate pentru a nu ține cont de astfel de costuri, chiar dacă acestea sunt suportate efectiv.

(46) În sprijinul afirmației sale cu privire la faptul că DET denaturează piața materiilor prime, CEB se bazează, în special, pe o analiză furnizată de proprii experți, precum și pe un studiu comandat de aceștia, intitulat *Measuring the Distortion to Biodiesel Costs in Argentina Caused by Differential Export Taxes on Soybean Products*„Măsurarea denaturării costurilor biomotorinei din Argentina provocată de regimul taxelor de export diferențiate pentru produsele din boabe de soia" (studiul Heffley) care ar demonstra deopotrivă că regimului taxelor de export diferențiate conduce la deprecierea în mod artificial și semnificativ a prețurilor materiei prime în cauză pe piața națională, acestea nefiind așadar fiabile.

(47) Studiul Heffley a colectat date din 2010-2016 în Argentina și Statele Unite privind costurile de producție ale biomotorinei în aceste două țări. De asemenea, acesta a oferit o analiză a pieței specifice pentru perioada octombrie 2011-septembrie 2012. Potrivit studiului, costul de producție pentru biomotorină din soia (EMS) în Argentina a fost mai mic decât costul de producție al aceluiași produs în Statele Unite. Această diferență de 27 %, în opinia studiului, „a fost cauzată integral de regimul DET".

(48) Într-o a doua etapă, studiul a comparat prețul de export al EMS din Argentina (fără a preciza locul de destinație) cu prețul mediu de pe piață pentru EMS în Statele Unite ale Americii. Prețul mediu de export în Argentina de 875 USD/MT, era mai mic decât prețul de pe piața internă din SUA de 1 198 USD/MT. Acest fapt ar crea un puternic stimulent pentru importul de biomotorină din Argentina. Studiul concluzionează că această denaturare „este cauzată direct" de regimul DET.

(49) De asemenea, CEB a subliniat că o corectare a unor astfel de denaturări s-ar încadra în mod clar în logica procesului antidumping. Acesta a afirmat că denaturările ar trebui corectate prin operarea unor ajustări adecvate a costurilor, în special în ceea ce privește costurile materiilor prime, astfel încât acestea să fie la nivelul la care ar fi fost suportate în absența denaturărilor. Procedând astfel, Comisia ar restabili valoarea efectivă a costurilor reale pe piața exportatorului pentru producția și vânzarea produsului relevant în condiții de piață normale.

(50) Mai mulți producători de biomotorină au contestat propunerea CEB conform căreia Comisia nu ar trebui să țină cont de costurile înregistrate pentru materii prime pe baza faptului că regimul DET face ca respectivele costuri să nu fie fiabile. Aceștia au reiterat faptul că grupul special și Organul de apel au respins în mod specific argumentul potrivit căruia DET, în sine, ar putea constitui un temei pentru a nu ține cont de costurile înregistrate și că, în orice caz, o autoritate responsabilă cu ancheta nu poate respinge costurile înregistrate atunci când acestea reflectă fidel și exact costurile suportate efectiv.

(51) Comisia a recunoscut că Organul de apel nu s-a opus, ca atare, posibilității ca o autoritate responsabilă cu ancheta să poată, în anumite circumstanțe, să se abată de la costurile înregistrate în cazul în care ancheta ar demonstra că aceste costuri au fost, de exemplu, raportate ca fiind mai mari sau mai mici sau atunci când tranzacții prezentând legături de dependență sau alte practici au afectat fiabilitatea costurilor raportate (punctul 6.41 din raportul Organului de apel).

(52) Cu toate acestea, Organul de apel a afirmat, de asemenea, că regimul taxelor de export din Argentina nu constituia, în sine, o bază suficientă pentru a concluziona că registrele contabile ale producătorilor nu reflectau în mod rezonabil costurile materiei prime aferente producției și vânzării de biomotorină sau pentru a nu ține cont de costurile relevante înscrise în registrele contabile respective în momentul construirii valorii normale a biomotorinei (punctul 6.55 din raportul Organului de apel).

(53) Argumentele CEB se bazează pe ipoteza că presupusul efect de denaturare al regimului DET ar face ca respectivul cost al materiei prime în cauză să nu fie fiabil prin urmare, acesta nu ar trebui să fie luat în considerare. CEB susține că prețurile pentru boabele de soia de pe piața națională din Argentina erau mai mici decât prețurile internaționale datorită regimului taxelor de export din Argentina. Cu toate acestea, acceptarea acestui argument ar fi echivalentă cu admiterea, contrar constatărilor Organului de apel, că regimul DET, în sine, a produs astfel de efecte încât costurile suportate efectiv și raportate în registrele contabile ale întreprinderii nu ar trebui să fie luate în considerare doar pentru că acestea sunt mai mici decât prețurile internaționale. În acest sens, Comisia reamintește, de asemenea, că ancheta inițială a confirmat faptul că respectivele costuri reale suportate pentru materiile prime erau reflectate în mod adecvat și fidel în registrele contabile ale întreprinderilor.

(54) Prin urmare, Comisia a respins pretenția formulată de CEB, având în vedere că acceptarea acesteia nu ar fi în concordanță cu constatările rapoartelor.

(55) În consecință, pentru a adapta măsurile astfel încât să se asigure conformitatea acestora cu rapoartele și cu OMC, Comisia a considerat că este necesar să construiască valoarea normală pe baza costurilor reale suportate astfel cum sunt reflectate în respectivele registre contabile ale întreprinderilor.

(56) În urma comunicării constatărilor, CEB a repetat că hotărârea OMC a permis Comisiei să recurgă la o ajustare a costurilor în cazul de față. El a susținut că Comisia a interpretat în mod greșit hotărârea OMC și argumentul prezentat de CEB.

(57) În opinia CEB, Comisia a ignorat afirmațiile din rapoarte potrivit cărora „prețurile boabelor de soia de pe piața națională din Argentina erau mai mici decât prețurile internaționale din cauza regimului taxelor de export din Argentina". CEB a susținut că hotărârea nu preciza, așa cum susține Comisia, că efectul de denaturare al regimului DET nu ar constitui, în sine, un temei suficient pentru efectuarea unei ajustări a costurilor.

(58) CEB a repetat în continuare și a subliniat că faptul că prețurile de pe piața internă nu erau fiabile din cauza regimului DET constituia un element suficient pentru a concluziona că registrele producătorilor nu reflectau în mod rezonabil costurile boabelor de soia asociate cu producția și vânzarea de biomotorină. Lipsa de fiabilitate a prețurilor interne au permis să se facă abstracție de costurile înregistrate și CEB a furnizat Comisiei toate informațiile necesare pentru ajustarea costurilor.

(59) CEB a insistat asupra faptului că grupul special și Organul de Apel declaraseră că autoritățile însărcinate cu ancheta aveau libertatea de a examina fiabilitatea costurilor înregistrate în evidențele contabile ale producătorilor-exportatori, în special, dacă au fost incluse toate cheltuielile efectuate; dacă cheltuielile suportate au fost supra sau subestimate; și dacă tranzacțiile care nu au fost efectuate în condiții normale de piață sau alte practici au afectat fiabilitatea costurilor raportate. Potrivit CEB, efectul regimului DET a fost similar tranzacțiilor care nu au fost efectuate în condiții normale de piață și/sau au implicat o altă practică care ar putea afecta „fiabilitatea costurilor raportate" ([1]).

(60) Comisia a reevaluat această afirmație și în lumina audierii în prezența consilierului-auditor din data de 20 iulie 2017. În considerentele 51-55, Comisia a arătat că respectivele costuri reale suportate pentru materiile prime erau reflectate în mod adecvat și corect în contabilitatea întreprinderilor din Argentina și că ajustarea costurilor efectuată anterior s-a dovedit incompatibilă cu obligațiile asumate de UE în cadrul OMC.

([1]) Raportul grupului special, UE-Biodiesel, punctul 7.242, nota de subsol 400; Raportul Organului de Apel, UE-Biodiesel, punctul 6.41.

(61) Comisia nu a împărtășit interpretarea dată de CEB constatărilor formulate de grupul special și de Organul de apel. De exemplu, nota de subsol 400 din raportul grupului special este mai nuanțată decât ceea ce sugerează observația EBB. Grupul special a constatat că „examinarea înregistrărilor care decurg din termenul „reflectă în mod rezonabil" de la articolul 2.2.1.1 nu presupune o examinare a „caracterului rezonabil" al costurilor raportate propriu-zise, atunci când costurile reale înregistrate în registrele contabile ale producătorului sau exportatorului se dovedesc a fi de altfel, în limite acceptabile, corecte și fidele".

(62) Cu toate acestea, afirmând că efectul regimului DET a fost similar tranzacțiilor care nu au fost efectuate în condiții normale de piață și/sau care au implicat o altă practică, CEB a sugerat tocmai o astfel de examinare a caracterului rezonabil al costurilor raportate.

(63) În plus, efectele regimului DET nu au fost (i) nici similare unei tranzacții desfășurate în condiții obiective; (II) și nici au implicat „alte practici" care ar putea afecta fiabilitatea costurilor din evidențele contabile ale unui producător-exportator. Indiferent de domeniul de aplicare exact al acestor concepte, grupul special și Organul de Apel au respins în mod expres argumentele de bază ale Comisiei conform cărora denaturarea prețurilor cauzată de regimul taxelor de export din Argentina (DET) constituia în sine un temei de respingere a costurilor din evidențele contabile ale unui producător-exportator ([1]).

(64) În urma comunicării constatărilor revizuite, CEB și-a menținut poziția conform căreia Comisia ar fi interpretat în mod greșit declarația Organului de apel de la punctul 6.55 din raportul său, și nu a ținut seama de posibilitatea prevăzută la alineatul 6.41 din același raport de a examina fiabilitatea costurilor materiilor prime înregistrate și de a nu ține seama de astfel de costuri în cazul în care se constată că acestea nu sunt fiabile și a furnizat o serie de argumente suplimentare în acest sens.

(65) În ceea ce privește prima afirmație, CEB a susținut că declarația Organului de apel, de la punctul 6.55 „… concluzia autorităților UE referitoare la faptul că prețurile pentru boabe de soia de pe piața națională din Argentina erau mai mici decât prețurile internaționale din cauza regimului taxelor de export din Argentina nu constituia, în sine, o bază suficientă pentru a concluziona că registrele producătorilor nu reflectau în mod rezonabil costurile boabelor de soia aferente producției și vânzării de biomotorină sau pentru a nu ține cont de costurile relevante din registrele respective la momentul construirii valorii normale a biomotorinei" nu reprezintă o evaluare juridică a Organului de apel, așa cum a susținut Comisia, ci o simplă referire la propria concluzie a Comisiei din regulamentul definitiv. CEB a afirmat, de asemenea, că formularea „nu constituia, în sine, o bază suficientă" presupune faptul că regimul taxelor de export din Argentina ar fi putut oferi o bază suficientă pentru a nu lua în considerare costurile, dar Comisia nu a efectuat analiza necesară. În sfârșit, interpretarea dată de Comisie punctului 6.55 ar fi ignorat de asemenea faptul că Organul de apel considerase necesar să abordeze, de asemenea, chestiunea ulterioară a unui indice de referință. Acest lucru nu ar fi fost necesar dacă Organul de apel ar fi exclus în mod categoric ipoteza că regimul taxelor de export din Argentina ar putea constitui baza pentru o ajustare a costurilor.

(66) Comisia nu a acceptat interpretarea sugerată de CEB.

(67) În primul rând, afirmația Organului de apel, de la punctul 6.55 menționat anterior nu este o simplă referință la propriile concluzii ale Comisiei. Dimpotrivă, aceasta face parte integrantă din interpretarea dată de Organul de apel articolului 2.2.1.1 din acordul antidumping, la punctul 6.56. Organul de apel a fost de acord în mod explicit cu opinia grupului special că această dispoziție nu furniza un temei suficient pentru concluzia Comisiei de a nu lua în considerare costurile înregistrate de producători de biomotorină din Argentina, deoarece prețurile pentru boabe de soia de pe piața națională din Argentina erau mai scăzute decât prețurile internaționale, din cauza regimului taxelor de export din Argentina. Raportul Organului de apel a reiterat textual această constatare normativă în următorul punct 6.56 sub titlul „Concluzii".

(68) În al doilea rând, expresia „nu constituia, în sine, o bază suficientă" presupune, în înțelegerea Comisiei, că *simpla existență a regimului taxelor de export* nu constituia o bază suficientă pentru a justifica o ajustare a costurilor astfel cum a fost efectuată în cadrul anchetei inițiale. Dacă în schimb, (așa cum a argumentat CEB), principalul motiv al Organului de apel pentru a constata o incompatibilitate cu OMC a măsurilor UE a fost insuficienta *motivare* din partea Comisiei în regulamentul inițial, ar fi trebuit să declare în mod explicit acest lucru. Totuși, nicio declarație de acest fel nu a fost făcută de Organul de apel și de grupul special. Dimpotrivă, formularea „în sine", a fost probabil utilizată pentru a clarifica faptul că modul de funcționare a regimului taxelor de export din Argentina nu poate „în sine", declanșa o ajustare a costurilor în temeiul articolului 2.2.1.1 din AAD, oricât de bine sunt argumentate și documentate efectele sale de denaturare.

([1]) Raportul Organului de Apel, UE-Biodiesel, punctele 6.54-6.55, Raportul Organului de Apel, UE-Biodiesel, punctele 7.248-7.249.

(69) În al treilea rând, Comisia nu a fost de acord cu concluzia CEB, potrivit căreia faptul că Organul de apel a adresat cererea privind indicii de referință la punctele 6.58-6.83 era o indicație a faptului că regimul taxelor de export din Argentina ar fi putut fi, într-adevăr, un temei suficient pentru a nu lua în considerare costurile înregistrate pentru materii prime. Așa cum se poate concluziona din titlul care precede punctul 6.58, Organul de apel a adresat o altă cerere din partea Argentinei în temeiul articolului 2.2 din Acordul antidumping.

(70) Comisia a trecut apoi la cel de-al doilea argument prezentat de CEB, și anume că punctul 6.41 din raportul Organului de apel prezenta un semnal clar că costurile înregistrate în evidențele contabile ale unei societăți pot să nu fie luate în considerare atunci când se bazează pe practici care afectează fiabilitatea costurilor raportate. CEB a menționat, de asemenea, faptul că, deși grupul special și-a prezentat acest raționament doar într-o notă de subsol, Organul de apel a considerat necesar să o includă în cuprinsul raportului său. Potrivit CEB, acest lucru ar indica faptul că Organul de apel a dorit să înlăture o interpretare prea restrictivă a articolului 2.2.1.1 din AAD și să dea un semnal clar că o ajustare a costurilor rămâne posibilă în contextul respectiv.

(71) La punctul 6.41, Organul de apel a abordat afirmația UE potrivit căreia raportul grupului special pare să sugereze că autoritatea responsabilă pentru anchetă ar trebui să accepte toate costurile raportate în evidențele societăților comerciale, atât timp cât acestea reflectau cu exactitate costurile suportate efectiv „indiferent cât ar fi nerezonabile aceste costuri în comparație cu un indicator de referință sau un substituent în concordanță cu condițiile normale de piață". Acesta a respins această interpretare și a reamintit că grupul special a acceptat că, de fapt, autoritatea responsabilă cu ancheta poate examina fiabilitatea și acuratețea datelor înregistrate în registrele producătorilor. Autoritatea responsabilă cu ancheta ar putea astfel să determine „dacă au fost incluse toate cheltuielile efectuate; dacă cheltuielile suportate au fost supra sau subestimate; și dacă tranzacțiile care nu au fost efectuate în condiții normale de piață sau alte practici afectează fiabilitatea costurilor raportate".

(72) Comisia a fost de acord cu CEB că Organul de apel a confirmat hotărârea grupului special potrivit căreia costurile înregistrate ar putea fi respinse atunci când autoritatea responsabilă cu ancheta a constatat tranzacții care nu au fost efectuate în condiții normale de piață sau alte practici care afectează fiabilitatea acestora. S-a considerat, de asemenea, normal ca Organul de apel să abordeze afirmația respectivă în cuprinsul hotărârii sale și nu într-o notă de subsol, astfel cum procedase grupul special. Cu toate acestea, nici grupul special, nici Organul de apel nu au făcut constatări sau sugestii că regimul taxelor de export din Argentina ar putea intra sub incidența acestei excepții a unei practici care afectează fiabilitatea. În cazul în care grupul special sau Organul de apel ar fi considerat că regimul taxelor de export din Argentina ar fi putut fi calificat ca o altă practică care afectează fiabilitatea, ar fi precizat în mod clar acest lucru și s-ar fi abținut să constate o incompatibilitate a măsurilor UE cu normele OMC.

(73) Prin urmare, Comisia și-a menținut interpretarea sa asupra rapoartelor, potrivit căreia UE nu putea să facă abstracție de costurile efectiv suportate și înregistrate corect atunci când a construit valoarea normală a biomotorinei din Argentina, pe baza denaturărilor cauzate de simpla existență a regimului taxelor de export din Argentina.

(74) În orice caz, Comisia s-a adresat apoi observațiilor formulate de CEB și, de asemenea, – în urma comunicării constatărilor, și de către FEDIOL, un furnizor pentru industria biomotorinei din Uniune –, conform cărora Comisia ar trebui să caute dovezi alternative de ajustare a costurilor pentru a contracara efectele de denaturare generate de DET pentru costul de producție al biomotorinei din Argentina. În acest sens, este de remarcat faptul că scopul prezentei anchete de reexaminare nu este acela de a colecta dovezi alternative de ajustare a costurilor pentru a contracara efectele de denaturare generate de DET.

În orice caz, Comisia a observat că elementele de probă conținute în studiul Heffley nu au putut fi considerate drept o bază suficient de solidă pentru o nouă ajustare a costurilor, din următoarele motive.

(75) În primul rând, PA acoperea perioada iulie 2011-iunie 2012, în timp ce analiza specifică a studiului Heffley se referă la perioada octombrie 2011-septembrie 2012. Există, prin urmare, numai o suprapunere parțială a perioadelor analizate, astfel încât este îndoielnic că rezultatele studiului pot fi transpuse și în ancheta de bază fără ajustări. Comisia nu a fost în măsură să corecteze acest dezechilibru în lipsa datelor pentru perioada iulie 2011-septembrie 2011.

(76) În al doilea rând, studiul a estimat costul de producție din SUA din prețul boabelor de soia pe piața americană. Această metodă economică se bazează pe ipoteze, fără a furniza, cu toate acestea, dovezi fiabile asupra costului real de producție al biomotorinei din SUA. Chiar dacă fiabilitatea ipotezelor ar fi acceptată, ideea potrivit căreia costurile de fabricare a biomotorinei din ulei de soia brut ar fi identice în SUA și în Argentina nu este justificată. În al treilea rând, utilizarea unei „valori medii" a prețului de export din Argentina nu ar ține cont de faptul că

prețul de export către Uniune poate fi, de fapt, mai mare decât media. Într-adevăr, în cursul PA a anchetei inițiale, prețul de export către UE al biomotorinei din Argentina a fost de 967 EUR/MT, ceea ce reprezintă echivalentul a 1 294 USD/MT, folosind cursurile de schimb din perioada respectivă, astfel cum este consemnat în dosar. Cu toate acestea, studiul a utilizat pentru această perioadă un preț de export mediu de 1 071 USD/MT. Acest lucru arată concluzia potrivit căreia presupusul avantaj al DET nu putea fi obținut direct din prețurile de export către Uniune.

(77) În al patrulea rând, studiul pur și simplu presupune, fără dovezi adecvate pentru a-și susține presupunerea, că DET a provocat în mod exclusiv costul de producție (scăzut) de pe piața internă argentiniană în cursul perioadei examinate. Într-adevăr, studiul nu ia în considerare alți factori de avantaj comparativ care ar putea face producția de biomotorină din Argentina mai ieftină decât în Statele Unite

(78) Prin urmare, Comisia a concluzionat că nu putea să înlocuiască cu precizie costurile înregistrate în evidențele producătorilor argentinieni de biomotorină cu valoarea de referință propusă în studiul Heffley.

(79) În urma documentului de informare revizuit, CEB a precizat că scopul studiului a fost doar acela de a demonstra modul în care Comisia ar putea, de exemplu, să aprecieze și să cuantifice intensitatea denaturării (lipsa de fiabilitate) cauzată de regimul taxelor de export din Argentina și nu acela de a înlocui o analiză efectuată de Comisie pe baza propriilor sale date verificate colectate pe parcursul anchetei inițiale.

(80) CEB a prezentat, de asemenea, un studiu revizuit cu date de referință care corespundea pe deplin perioadei anchetei inițiale, care a arătat rezultate foarte similare, și anume o denaturare a prețurilor interne pentru boabe de soia, de aproximativ 27 %. CEB a contestat, de asemenea, înțelegerea Comisiei că studiul s-a bazat pe costul de producție din SUA. Dimpotrivă, studiul s-a bazat pe un cost estimat al producției de biomotorină din Argentina. În plus, criticile formulate de Comisie față de studiu pentru faptul că se bazează pe un preț mediu de export sunt eronate, din moment ce acest preț este, în sine, lipsit de relevanță pentru calcularea denaturării costurilor biomotorinei din Argentina, cauzată de regimul taxelor de export. În sfârșit, CEB susține că orice avantaje comparative pretinse nu pot explica o diferență de preț de aproximativ 30 % și, în absența oricăror dovezi care să demonstreze contrariul, singura explicație rezonabilă pentru o astfel de diferență este regimul taxelor de export din Argentina.

(81) Comisia a examinat explicațiile și clarificările furnizate de CEB. Comisia a admis că studiul revizuit a arătat o denaturare a prețurilor interne pentru boabe de soia în cursul perioadei de anchetă de aproximativ 27 %. Cu toate acestea, celelalte trei argumente nu au convins Comisia.

(82) Astfel cum CEB a recunoscut, costurile de prelucrare estimate pentru un producător din Argentina s-au bazat pe trei analize: o analiză bazată pe media celor șase ani a costurilor și prețurilor pentru Statele Unite și Argentina; o analiză bazată pe aceleași date, pentru un an, pentru Statele Unite și Argentina; o analiză bazată pe datele pentru un an pentru Argentina, cu prețul de export din Argentina utilizat ca înlocuitor pentru prețul de pe piața mondială. În mod evident, situația din Statele Unite constituia o valoare de referință externă pentru a afla care ar fi costurile din Argentina, în absența denaturărilor generate de taxa de export.

(83) De asemenea, nu există niciun motiv pentru care prețurile de export din Argentina către Europa ar trebui ignorate în încercarea de a stabili avantajul pe care un producător de biomotorină din Argentina l-ar putea avea datorită DET.

(84) În plus, Comisia nu a contestat niciodată faptul că DET a scăzut în mod artificial costurile de producție pentru producătorii de biomotorină din Argentina, ci doar a contestat presupunerea că DET ar fi fost *singura* cauză pentru un avantaj atât de mare de aproximativ 30 %.

### 5.3. **Marjele de dumping recalculate**

(85) După comunicarea constatărilor, unii producători-exportatori argentinieni au făcut observații specifice întreprinderilor referitoare la presupusele greșeli în calcularea dumpingului. După caz, Comisia a corectat aceste erori și a revizuit marjele de dumping și taxele în consecință.

(86) Nivelurile revizuite ale taxei pentru toți exportatorii argentinieni, având în vedere constatările și recomandarea din rapoartele OMC, exprimate la un preț CIF franco la frontiera Uniunii, înainte de vămuire, sunt următoarele:

| Țară | Societate | Marjă de dumping |
|---|---|---|
| Argentina | Aceitera General Deheza S.A., General Deheza, Rosario; Bunge Argentina S.A., Buenos Aires | 8,1 % |
| | Louis Dreyfus Commodities S.A., Buenos Aires | 4,5 % |
| | Molinos Río de la Plata S.A., Buenos Aires; Oleaginosa Moreno Hermanos S.A.F.I.C.I. y A., Bahia Blanca; Vicentin S.A.I.C., Avellaneda | 6,6 % |
| | Alte societăți cooperante | 6,5 % |
| | Toate celelalte societăți | 8,1 % |

## 6. **CONSTATĂRILE REEXAMINATE PRIVIND PREJUDICIUL PE BAZA RAPOARTELOR**

(87) În cadrul rapoartelor, s-a constatat, printre altele, că UE a acționat într-un mod incompatibil cu articolele 3.1 și 3.4 din AAD în examinarea impactului importurilor care fac obiectul unui dumping asupra ramurii de producție națională, în măsura în care acesta se raportează la capacitatea de producție și la gradul de utilizare a capacității. Cu toate acestea, rapoartele nu au invalidat concluzia referitoare la faptul că industria din Uniune a suferit prejudicii importante pe durata perioadei examinate.

(88) Grupul special a constatat că autoritățile UE au acționat într-un mod incompatibil cu articolele 3.1 și 3.4 din AAD prin acceptarea datelor revizuite prezentate de industria internă a UE într-un stadiu tardiv al anchetei fără a se asigura de exactitatea și fiabilitatea acestora (punctul 7.395 din raportul grupului special). Datele revizuite se refereau la „capacități neutilizate”. În același timp, grupul special a afirmat că datele revizuite nu au avut un rol semnificativ în concluzia autorităților UE din regulamentul definitiv cu privire la supracapacitate ca fiind „un alt factor” cauzator al prejudiciului (confirmat la punctul 6.174 din raportul Organului de apel).

(89) Unii producători-exportatori și CARBIO, asociația exportatorilor de biomotorină din Argentina, au susținut că noțiunea de „capacități neutilizate”, astfel cum a fost explicată în regulamentul definitiv, era mai curând lipsită de sens în această industrie. Capacitatea exista sau nu.

(90) Pentru importatorul Gunvor și CARBIO, cauza prejudiciului adus industriei naționale a fost supracapacitatea structurală a industriei rezultată din creșteri nefondate ale capacității de producție, în pofida nivelurilor scăzute de utilizare a capacității, și nu gradul de utilizare a capacității în sine.

(91) CARBIO, producătorii-exportatori argentinieni și indonezieni au susținut, de asemenea, că era obligația Comisiei să reexamineze capacitatea de producție și gradul de utilizare a capacității pe baza „dovezilor incontestabile”. Examinarea sa ar trebui să constituie o „examinare obiectivă” a acestor factori.

(92) Comisia a abordat acest aspect la secțiunile 6.1-6.4 de mai jos.

### 6.1. **Răspunsul la chestionar și verificare**

(93) Comisia a trimis Comitetului european pentru biomotorină (CEB) un chestionar solicitând explicații cu privire la (i) metodologia aplicată pentru calcularea atât a capacității de producție, cât și a gradului de utilizare a capacității industriei Uniunii pe durata perioadei examinate și (ii) motivul pentru care, pe durata anchetei inițiale, aceste date au fost revizuite și baza pe care s-au obținut noile cifre.

(94) De asemenea, Comisia a solicitat CEB să explice interpretarea acordată de acesta noțiunii de „capacități neutilizate”; motivul pentru care, în opinia sa, acestea trebuiau excluse din capacitatea de producție totală a industriei Uniunii pe perioada examinată și modul în care s-a calculat capacitatea neutilizată pentru întreprinderile care nu sunt membre ale CEB.

(95) Comisia a primit răspunsurile la chestionar, le-a analizat și ulterior a efectuat o vizită de verificare la sediul CEB la 26 aprilie 2017. La solicitarea Comisiei, CEB a pregătit pentru vizita de verificare toate documentele justificative și fișele utilizate la elaborarea răspunsurilor din cadrul chestionarului, în special cele care fac legătura între informațiile furnizate și registrele de gestiune și cele contabile pentru verificarea la fața locului de către Comisie.

(96) Comisia a verificat documentele justificative, a verificat prin comparație, la sursă, datele raportate pentru perioada examinată și a fost în măsură să reconcilieze informațiile din registrele de gestiune și cele contabile cu datele revizuite prezentate în ancheta inițială cu privire la capacitatea de producție și la gradul de utilizare a capacității pe perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2009 și sfârșitul perioadei de anchetă. Documentele conțin date confidențiale specifice întreprinderilor și nu pot fi divulgate.

(97) Gunvor și CARBIO au prezentat observații susținând caracterul insuficient al chestionarului Comisiei adresat CEB pentru a îndeplini cerințele prevăzute la articolele 3.1 și 3.4 din AAD. CEB trebuia să explice modul în care datele revizuite erau sprijinite de surse publice, iar Comisia nu trebuia să accepte pur și simplu informațiile furnizate de CEB.

(98) Mai mult, Gunvor și CARBIO au susținut că răspunsurile CEB la chestionar au fost prelucrate în mod semnificativ și, prin urmare, părțile interesate nu au putut înțelege modul în care au fost colectate datele, modul în care acestea au fost evaluate și modul în care fost verificate cu alte surse și, prin urmare, nu erau în măsură să evalueze dacă informațiile relevante furnizate de CEB puteau fi luate în considerare.

(99) Ambele părți au prezentat date colectate de Eurostat privind producția, capacitatea și consumul de biomotorină în UE și au constatat similarități între aceste date și cele publicate în regulamentul provizoriu, care fuseseră colectate și furnizate Comisiei de către CEB. Acestea au afirmat că Comisia ar fi trebuit să utilizeze mai curând datele Eurostat decât datele CEB ajustate pentru capacități neutilizate.

(100) Acestea au susținut, de asemenea, că definiția furnizată de CEB cu privire la capacitățile neutilizate era prea vagă și că sugestia de a reduce capacitatea de producție prin excluderea „capacităților neutilizate" a apărut abia după publicarea regulamentului provizoriu, după ce a devenit clar că cifrele menționate în regulamentul provizoriu ar face mai dificilă stabilirea în mod valabil a unei legături de cauzalitate între presupusele importuri care au făcut obiectul unui dumping și prejudiciul pretins a fi fost suferit de către industria din UE.

(101) Comisia a respins aceste afirmații astfel cum se explică la punctele 6.2-6.4 mai jos. Aceasta a evaluat cu atenție răspunsurile la chestionar, ulterior a verificat datele în cadrul unei vizite de verificare la sediul CEB și a constatat că datele furnizate și cele revizuite erau exacte și fiabile și că nu se impunea modificarea cifrelor revizuite utilizate pentru regulamentul definitiv (a se vedea, de asemenea, considerentele 53-58).

(102) În plus, Comisia remarcă faptul că datele colectate de CEB sunt în concordanță cu datele Eurostat și, prin urmare, acestea din urmă oferă o confirmare independentă a exactității și fiabilității datelor CEB. Cu toate acestea, întrucât datele Eurostat nu au fost publicate până în 2014, acestea nu ar fi putut fi folosite în ancheta inițială.

(103) Prin urmare, datele revizuite utilizate în regulamentul definitiv (considerentul 131) (a se vedea tabelul de mai jos) au fost corecte și au fost confirmate în urma vizitei de verificare.

| | 2009 | 2010 | 2011 | PA |
|---|---|---|---|---|
| Capacitatea de producție (tone) | 18 856 000 | 18 583 000 | 16 017 000 | 16 329 500 |
| *Indice: 2009 = 100* | *100* | *99* | *85* | *87* |
| Volumul producției (tone) | 8 729 493 | 9 367 183 | 8 536 884 | 9 052 871 |
| *Indice: 2009 = 100* | *100* | *107* | *98* | *104* |
| Rata de utilizare a capacității | 46 % | 50 % | 53 % | 55 % |
| *Indice: 2009 = 100* | *100* | *109* | *115* | *120* |

### 6.2. **Producția totală a UE: Clarificări privind procesul CEB de colectare a datelor privind producția**

(104) În martie 2013, anterior publicării măsurilor provizorii, CEB a furnizat Comisiei date privind producția pentru industria din Uniune, atât pentru membrii CEB, cât și pentru întreprinderile care nu sunt membre ale CEB.

(105) Datele raportate privind producția au fost furnizate pentru fiecare întreprindere în parte, indiferent dacă aceasta este sau nu membră a CEB. Această abordare ascendentă a garantat faptul că datele privind producția au furnizat o imagine exactă asupra producției UE.

(106) Membrii CEB furnizează trimestrial date privind producția către CEB în cadrul unui formular trimis de CEB, iar ulterior acestea sunt verificate prin comparație cu datele din sursele de informații privind piața. CEB acordă o atenție deosebită datelor privind producția, întrucât acestea sunt utilizate pentru a stabili contribuția financiară a membrilor CEB la asociație.

(107) Datele privind producția din partea întreprinderilor care nu sunt membre ale CEB sunt colectate prin intermediul contactelor directe cu acestea. Datele raportate sunt verificate ulterior prin comparație cu datele din alte surse de informații privind piața inclusiv: asociații naționale, alți producători și publicații specializate.

(108) Prin urmare, datele furnizate de CEB reprezintă cele mai bune informații disponibile cu privire la producția la nivelul UE pentru membrii CEB și pentru întreprinderile care nu sunt membre ale CEB, pe baza raportării consecvente de către CEB a producției reale pentru fiecare întreprindere din UE care produce biomotorină.

(109) Aceste date au fost utilizate de CEB pentru a stabili producția totală a Uniunii pe care și-a bazat argumentele.

### 6.3. **Capacitatea totală de producție a UE: Clarificări privind procesul CEB de colectare a datelor privind capacitatea de producție**

(110) În martie 2013, anterior publicării măsurilor provizorii, CEB a furnizat Comisiei date privind capacitatea de producție pentru industria din Uniune, atât pentru membrii CEB, cât și pentru întreprinderile care nu sunt membre ale CEB.

(111) La fel ca în cazul datelor privind producția, acestea au fost furnizate pentru fiecare întreprindere în parte atât pentru membrii CEB, cât și pentru întreprinderile care nu sunt membre ale CEB.

(112) Datele privind capacitatea de producție din partea membrilor CEB sunt furnizate de membri de două ori pe an în cadrul unui formular trimis de CEB, iar ulterior acestea sunt verificate prin comparație cu datele din surse de informații privind piața. Pentru a garanta coerența datelor, CEB solicită membrilor săi să raporteze capacitatea pe baza unui număr de 330 de zile lucrătoare pe an per unitate, pentru a ține cont de întreținerea inevitabilă a unităților.

(113) Datele privind capacitatea de producție din partea întreprinderilor care nu sunt membre ale CEB sunt colectate prin intermediul contactelor directe cu acestea și, la fel ca în cazul datelor privind producția, acestea sunt verificate ulterior prin comparație.

(114) Întrucât CEB solicită doar o „descriere succintă” a capacității de producție a întreprinderii într-o anumită zi, iar conceptul de capacitate nu este întotdeauna înțeles în același mod de către toate întreprinderile, datele furnizate de CEB cu privire la capacitatea de producție ar trebui să fie considerate mai puțin exacte decât datele privind producția.

(115) Cu toate acestea, datele furnizate de CEB reprezintă cele mai bune informații disponibile cu privire la capacitatea de producție la nivelul UE pentru membrii CEB și pentru întreprinderile care nu sunt membre ale CEB, pe baza raportării consecvente de către CEB a capacității de producție reale pentru fiecare întreprindere din UE care produce biomotorină.

### 6.4. **Clarificări privind identificarea de către CEB a „capacităților neutilizate”**

(116) După publicarea regulamentului provizoriu și astfel cum este descris în regulamentul definitiv, a devenit evident faptul că datele publicate cu privire la capacitatea de producție nu reflectau cu acuratețe realitatea situației industriei din UE. Prin urmare, Comisia a solicitat CEB să clarifice datele furnizate de acesta cu privire la capacitatea de producție.

(117) CEB a furnizat Comisiei date actualizate atât cu privire la membrii săi, cât și la întreprinderile care nu sunt membre ale CEB, în cazul cărora era identificată o capacitate de producție suspendată indisponibilă sau „capacitate neutilizată” care fusese inițial raportată ca făcând parte din capacitatea de producție totală a UE.

(118) Determinarea capacității neutilizate este realizată de CEB în cursul calculelor sale privind producția și capacitatea de producție pe baza datelor furnizate de întreprinderile individuale. Din cauza naturii procesului de colectare a datelor descris mai sus, era necesară o revizuire a datelor furnizate cu privire la întreprinderile care nu sunt membre ale CEB pentru a asigura faptul că datele privind capacitatea de producție reflectă cât mai exact posibil realitatea industriei din UE.

(119) Datele furnizate de CEB între regulamentul provizoriu și cel definitiv au reprezentat cele mai bune informații disponibile cu privire la capacitatea de producție la nivelul UE pentru membrii CEB și pentru întreprinderile care nu sunt membre ale CEB, pe baza raportării consecvente de către CEB a capacității de producție reale pentru fiecare întreprindere din UE care produce biomotorină.

### 6.5. **Comentarii formulate în urma comunicării informațiilor**

(120) În urma comunicării constatărilor Comisiei privind prejudiciul, mai multe părți interesate au formulat observații cu privire la aceste constatări.

(121) Asociația producătorilor de biomotorină din Argentina, CARBIO, și-a reiterat punctul de vedere în cursul anchetei de reexaminare conform căruia, datele actuale ale Eurostat privind producția și capacitatea de biomotorină ar trebui să fie utilizate în analiza actuală a prejudiciului și a legăturii de cauzalitate, iar nu datele utilizate în cadrul anchetei inițiale.

(122) Comisia a respins această afirmație. Datele Eurostat au coincis cu datele inițiale primite de la EBB. Cu toate acestea, CEB a corectat apoi aceste date pentru a reflecta mai bine capacitatea neutilizată din cursul anchetei inițiale. Astfel cum s-a precizat mai sus în secțiunea 6.4, Comisia a verificat aceste actualizări în cadrul prezentei anchete de reexaminare. În consecință, datele Eurostat nu reflectă cea mai exactă imagine de ansamblu privind producția și biomotorina care a fost verificată și utilizată de către Comisie în acest caz.

(123) CARBIO a afirmat, de asemenea, că Comisia ar trebui să definească mai detaliat noțiunea de „capacitate neutilizată". Comisia a reiterat faptul că a definit capacitatea neutilizată în considerentele 131-132 din regulamentul definitiv. Întrucât rapoartele OMC nu contestă modul în care Comisia concepe noțiunea de „capacitate neutilizată", nu a existat niciun motiv pentru modificarea acesteia pentru prezenta reexaminare.

## 7. **COMUNICAREA CONSTATĂRILOR**

(124) Toate părțile au fost informate cu privire la constatările Comisiei și li s-a acordat o perioadă în cursul căreia au avut posibilitatea să prezinte observații.

(125) În urma comunicării constatărilor, producătorul-exportator Molinos de la Plata a informat Comisia că a exportat în Uniune sub denumirea „*Molinos Agro S.A.*", iar nu sub denumirea „*Molinos Río de la Plata S.A.*" și a prezentat elemente de probă.

(126) Comisia a analizat elementele de probă prezentate și a concluzionat că modificarea denumirii a fost suficient motivată și, prin urmare, a acceptat cererea.

(127) În urma comunicării constatărilor, exportatorul indonezian cooperant Wilmar a solicitat și i s-a acordat o audiere. Acesta a formulat revendicări specifice societății privind calcularea dumpingului și a prejudiciului și a solicitat, în special, ca marja sa de profit să fie redusă.

(128) Comisia a respins aceste solicitări, deoarece acestea nu erau legate de punerea în aplicare a raportului OMC privind Argentina. În plus, cea mai mare parte a acestora sunt în prezent pe rol la OMC în litigiul introdus de Indonezia.

(129) În urma comunicării constatărilor revizuite, Wilmar a insistat asupra faptului că cererea sa în ceea ce privește marja sa de profit pentru construirea valorii normale nu este pendinte la OMC, ci este o cauză independentă, iar cererea se bazează exclusiv pe dispozițiile din regulamentul antidumping de bază. Această cerere ar trebui, prin urmare, să fie abordată în cadrul prezentei reexaminări. Wilmar a susținut, de asemenea, că menținerea măsurilor nu este în interesul Uniunii și că acestea ar trebui, prin urmare, să fie abrogate.

(130) Comisia a reamintit că prezenta reexaminare este deschisă pe baza Regulamentului de abilitare al OMC, în scopul punerii în aplicare a concluziilor și recomandărilor grupului special și Organului de apel în litigiul *Uniunea Europeană – Măsurile antidumping instituite asupra biomotorinei din Argentina* (WT/DS473/15). Reexaminarea este, prin urmare, limitată la cauzele pe rol la OMC și la modificările tehnice și/sau conexe eventuale care decurg din

acestea. Prin urmare, obiecțiile Wilmar nu sunt admisibile. În plus, Comisia a reamintit faptul că o pretenție similară în ceea ce privește marja de profit a fost deja făcută de Wilmar în ancheta inițială și a fost respinsă [a se vedea considerentele 43-46 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1194/2013]. În urma comunicării constatărilor, producătorul-exportator cooperant din Argentina COFCO Argentina S.A. (cunoscut anterior sub denumirea de Noble Argentina S.A.) a prezentat cererea ca societatea sa să fie tratată ca un „operator nou-venit" și să fie inclusă în lista de societăți cărora li se aplică niveluri individuale ale taxei în calitate de „alte societăți cooperante".

(131) Comisia a informat societatea că ar trebui să urmeze procedura pentru noi producători-exportatori, astfel cum este prevăzută la articolul 3 din regulamentul definitiv.

(132) În urma comunicării constatărilor, CEB a solicitat o audiere în fața consilierului-auditor, pe motiv că poziția Comisiei nu ar fi fost stabilită pe baza obiectivului raționamentul juridic, ci pe bază de interes politic.

(133) În cadrul audierii din 20 iulie 2017, consilierul-auditor nu a considerat că drepturile la apărare ale CEB în calitatea sa de persoană interesată au fost încălcate. În același timp, acesta a solicitat Comisiei să-și justifice punctele de vedere asupra motivului pentru care nu putea face abstracție de prețurile pentru boabele de soia din Argentina ca fiind nefiabile. Comisia a inclus acest aspect în evaluarea sa cu privire la observațiile primite în urma comunicării constatărilor, astfel cum se prevede la considerentele 60-63.

## 8. **MĂSURI DEFINITIVE**

(134) Pe baza reexaminării de mai sus, Comisia concluzionează că dumpingul prejudiciabil stabilit în cadrul anchetei inițiale este confirmat.

(135) Prin urmare, măsurile antidumping aplicabile importurilor de biomotorină originară din Argentina și Indonezia instituite prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1194/2013 ar trebui să fie menținute, cu marjele de dumping revizuite pentru Argentina recalculate astfel cum se menționează mai sus.

(136) Nivelul taxei antidumping definitive care este aplicabilă produsului în cauză se stabilește după cum urmează:

| Țară | Societate | Marjă de dumping | Marjă de prejudiciu | Nivelul taxei antidumping |
|---|---|---|---|---|
| Argentina | Aceitera General Deheza S.A., General Deheza, Rosario; Bunge Argentina S.A., Buenos Aires | 8,1 % | 22,0 % | 8,1 % |
| | Louis Dreyfus Commodities S.A., Buenos Aires | 4,5 % | 24,9 % | 4,5 % |
| | Molinos Agro S.A., Buenos Aires; Oleaginosa Moreno Hermanos S.A.F.I.C.I. y A., Bahia Blanca; Vicentin S.A.I.C., Avellaneda | 6,6 % | 25,7 % | 6,6 % |
| | Alte societăți cooperante | 6,5 % | 24,6 % | 6,5 % |
| | Toate celelalte societăți | 8,1 % | 25,7 % | 8,1 % |

(137) Prin urmare, articolul 1 alineatul (2) din regulamentul definitiv ar trebui să fie modificat în consecință.

(138) Comitetul instituit în temeiul articolului 15 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]) nu a emis un aviz,

([1]) Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene (JO L 176, 30.6.2016, p. 21).

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

*Articolul 1*

Tabelul indicând nivelul taxei antidumping definitive aplicabile la prețul net, franco frontiera Uniunii, înainte de vămuire, pentru produsele fabricate de societățile menționate la articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1194/2013 se înlocuiește cu următorul tabel:

| Țară | Societate | Nivelul taxei Euro pe tonă net | Cod adițional TARIC |
|---|---|---|---|
| Argentina | Aceitera General Deheza S.A., General Deheza, Rosario; Bunge Argentina S.A., Buenos Aires | 79,56 | B782 |
| | Louis Dreyfus Commodities S.A., Buenos Aires | 43,18 | B783 |
| | Molinos Agro S.A., Buenos Aires; Oleaginosa Moreno Hermanos S.A.F.I.C.I. y A., Bahia Blanca; Vicentin S.A.I.C., Avellaneda | 62,91 | B784 |
| | Alte societăți cooperante:<br>Cargill S.A.C.I., Buenos Aires; Unitec Bio S.A., Buenos Aires; Viluco S.A., Tucuman | 62,52 | B785 |
| | Toate celelalte societăți | 79,56 | B999 |
| Indonezia | PT Ciliandra Perkasa, Jakarta | 76,94 | B786 |
| | PT Musim Mas, Medan | 151,32 | B787 |
| | PT Pelita Agung Agrindustri, Medan | 145,14 | B788 |
| | PT Wilmar Bioenergi Indonesia, Medan; PT Wilmar Nabati Indonesia, Medan | 174,91 | B789 |
| | Alte societăți cooperante:<br>PT Cermerlang Energi Perkasa, Jakarta | 166,95 | B790 |
| | Toate celelalte societăți | 178,85 | B999 |

*Articolul 2*

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 18 septembrie 2017.

*Pentru Comisie*

*Președintele*

Jean-Claude JUNCKER